

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 291: Nếu Lại Có Người Ở Trong Kinh này, Thọ Trì Nhẫn Đến Bốn Câu Kệ V.V... Vì Người Khác Mà Diễn Nói, Thì Phước Đức Ấy Thắng Hơn Phước Đức Kia

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 022)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Nhược phục hữu nhân ư thử kinh trung, thọ trì nãi chí tứ cú kệ đẳng vị tha nhân thuyết, kỳ phước thắng bỉ.】 *(Dịch nghĩa: Nếu lại có người ở trong kinh này, thọ trì nhẫn đến bốn câu kệ v.v... vì người khác mà diễn nói, thì phước đức ấy thắng hơn phước đức kia.)*

Ở phần trước đã nói về việc dùng bảy báu đầy khắp tam thiên đại thiên thế giới để bố thí, phước đức đó lớn biết bao nhiêu! Phước đức lớn dường ấy, nói lời thật lòng thì chúng ta không có cách nào tu được, chúng ta làm gì có phước báo lớn đến thế. Đừng nói là vàng bạc bảy báu của đại thiên thế giới, tôi thấy người có vàng bạc bảy báu bày đầy cái bàn này thôi cũng đã không nhiều rồi. Không có tài phú lớn dường ấy, thì làm sao tu được cái phước lớn dường ấy?

Thế nhưng, quý vị học Phật rồi thì sẽ có cách, học Phật thì tu phước vượt hơn họ. Lời Phật nói ra, một câu giả dối cũng không có. Phần sau Đức Phật đã nói với chúng ta: “*Như Lai thị chân ngữ giả, thật ngữ giả, như ngữ giả, bất hư ngữ giả, bất cuống ngữ giả*” (Như Lai là người nói lời chân thật, người nói lời thành thật, người nói lời như nhất, người nói lời không hư dối, người nói lời không lừa gạt). Lời Phật giảng từng câu từng chữ đều là chân thật, quý vị phải tin cho được.

Cho nên ở phần trước, Tôn giả Tu Bồ Đề trong lòng lo âu canh cánh, [nghĩ rằng] quý vị nghe xong rồi liệu có thể thật sự tin tưởng hay không, “*năng sanh thật tín phủ*”? Quý vị có phải là thật sự tin tưởng hay không? Phật trả lời cũng rất hay. Chính là trong thời kỳ Mạt pháp, là thời đại hiện nay của chúng ta,

người nào có trì giới tu phước thì người đó thật sự tin tưởng, họ sẽ xem những lời Phật dạy là thật.

“*Nhược phục hữu nhân*” (Nếu lại có người), hãy xem lại chính mình có phải là “người” đó hay không? Điều này là quan trọng nhất rồi. Người khác thì không liên quan gì đến chúng ta, [quan trọng là] chính bản thân chúng ta có phải là người đó hay không?

“*U’ thử kinh trung*” (Ở trong kinh này), kinh này chính là chuyên chỉ kinh Kim Cang, Kim Cang Bát Nhã. “*Thọ trì*”, hai chữ này là quan trọng nhất. Hễ thọ trì, thì phước báo của quý vị sẽ lớn lắm.

Nếu lại có thể “*dĩ tứ cú kệ đẳng vị tha nhân thuyết*” (lấy bốn câu kệ v.v... để giảng nói cho người khác nghe). “*Thọ trì*” là tự hành (tự mình tu tập), “*vì tha nhân thuyết*” (vì người khác mà nói) là hóa tha (giáo hóa chúng sanh). Quý vị y theo đạo lý, phương pháp của kinh Kim Cang để tu hành, lại có thể đem đạo lý của kinh Kim Cang giảng giải cho người khác nghe, thì phước báo của quý vị sẽ vượt hơn người được nói đến ở phần trước. Dù lấy bảy báu đầy khắp đại thiên thế giới để bố thí, thì phước báo của người đó cũng không sánh bằng quý vị. Cho nên, chúng ta muốn tu phước báo lớn, thì cơ hội đến rồi!